

raadslaae, maage de ikke samtale med nogen Uvedkommende. Ingen maa indlades til dem, uden Tilladelse af Rettens Formand; og de maae ikke stilles ad, forinden de have afgivet deres Erklæring. Trækker Raadslagningen saa længe ud, at Rævningerne behøve Spise eller Drikke, kunne de erholde det Nødvendige i deres Forsamlingsværelse. I dette tage de ogsaa den for dem nødvendige Hvile.

Overtænder en Rævning disse Bestemmelser, kan Retten idømme ham Bøder, indtil 200 Rd.

§ 215.

Opstaaer der hos Rævningerne Tvivl om Betydningen af de til dem rettede Spørgsmaal eller om Maaden, hvorpaa Svarene skulle affattes, kunne de derom af Rettens Formand begjære den fornødne nærmere Oplysning, som denne meddeler dem i Retten i de andre Dommernes Overværelse.

§ 216.

Efter tilendebragt Raadslagning skride Rævningerne til Afstemning over Spørgsmaalene i den Orden, hvori disse ere forelagte.

Afstemningen skeer mundtligt. Formanden afætter de andre Rævninger deres Stemme hver for sig i den ved Lodtrækningen bestemte Følgeorden og stemmer selv sidst.

Antager en Rævning, at den Handling, hvortil et Spørgsmaal sigter, ikke er bevist, erklærer han, at den Anklagede ikke deri er skyldig, og har da ikke at besvare de følgende Spørgsmaal, der med Hensyn til samme Handling maatte være stillede under Forudsætning af den Anklagedes Skyld, men hans Stemme bliver ogsaa med Hensyn til disse at medregne i den for den Anklagede gunstigste Retning.

Et Spørgsmaal kan af Rævningerne besvares tildels bekræftende og tildels benægtende.

Rævningerne kunne finde Anklagede skyldig i en mindre Forbrydelse, end den i Anklagebeslutningen eller Spørgsmaalene nævnte, forsaavidt den mindre Forbrydelse kan indbefattes under den sidstnævnte.

§ 217.

Formanden nedskriver Stemmerne og sammentæller dem under Medvirkning af tvende tiltagne Rævninger.

§ 218.

Ingen Anklaget kan kendes skyldig, medmindre i det Mindste 8 af Rævningerne herfor have erklæret sig.

Samme Stemmepligtighed udkræves for et Spørgsmaal om Tilstedeværelsen af saadanne Omstændigheder, som bevirke Forhøjelse af den for en Forbrydelse i Almindelighed bestemte Straf (§ 207), og for at de i § 206 sidste Stykke omhandlede Spørgsmaal kunne besvares imod den Anklagede.

Søvrigt gjør een over Halvdelen af Stemmerne Udslaget, og i Tilfælde af Stemmelighed foretrækkes den for den Anklagede gunstigste Mening.

Rævningernes Erklæring skal indeholde en udtrykkelig Angivelse af, at Beslutningerne ere tagne med det i Loven bestemte Stemmeantal.

§ 219.

Bliver en Rævning under Raadslagningen overfaldet af Sygdom, saaledes at han ikke kan deltage i samme, bliver dette at anmelde for Rettens Formand, som udsætter Sagen, med mindre saavel den Anklagede som Overanklageren samtykke i, at den desuagtet tilendebringes. Naar Erklæring saaledes afgives af et ringere Antal Rævninger end 12, blive Bestemmelserne i foregaaende Paragraf om det Antal, der skal have stemt for en vis Afgjørelse, at iagttage, dog at der for at tage en Beslutning mod Anklagede, altid fordres mindst et Antal af 7 Rævninger, hvor ellers een over Halvdelen af Stemmerne er tilstrækkelig.

§ 220.

Efter at Rævningerne have i det Hele vedtaget deres Erklæring, hvilken bliver at nedskrive og af dem Alle at forsyne med Underskrift, og de derpaa ere vendte tilbage til Retsalen, oplæser deres Formand Spørgsmaalene og ved hvert af disse det paa samme afgivne Svar, hvornæst Erklæringen bliver at overlevere til